

I øvrigt kan det oplyses, at Udenrigsministeriets vurdering i udtalelsen af 8. december 1994, hvorefter »beskyttelsen af befolkningens rettigheder i almindelighed er forbedret i Armenien, og at befolkningen gør brug af lovgivningens muligheder for at indbringe eventuelle overgreb fra myndighedernes side for domstolene« bl.a. byggede på oplysninger modtaget fra UNHCR Genève, dateret den 7. juli 1994, hvori det hedder:

»Although part of the former Soviet legal system is still in place, Armenia has begun to move towards a rule-of-law state. Laws have been passed to protect against discrimination based on religion and language. Civil and political rights are respected in practice.«

---

#### Spm. nr. S 1826

Til udenrigsministeren (1/6 95) af:

**Søren Søndergaard (EL):**

»Hvad lægger Udenrigsministeriet til grund for vurderingen af, at Armenien ikke tvangsudskriver værnepligtige til krigstjenesten i Nagorno-Karabakh?«

#### Begrundelse

Der henvises til den seneste tids artikler i blandt andet dagbladet Politiken om Armenien.

#### Svar (12/6 95)

**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):** Der henvises til svar på spørgsmål nr. 389 fra Folketingets Retsudvalg, som samtidig hermed er fremsendt til udvalget.

---

#### Spm. nr. S 1895

Til udenrigsministeren (12/6 95) af:

**Søren Søndergaard (EL):**

»Virker FN-embargoen over for Den Jugoslaviske Republik reelt som en vestlig stillingtagen til fordel for de nationalistiske serbere, og hvad er baggrunden for, at de serbiske nationalister i

Bosnien fortsat har en voldsom overlegenhed, hvad angår tunge våben og ammunition?«

#### Begrundelse

Disse spørgsmål har været fremsendt til ministeren i forbindelse med møde i Udenrigspolitisk Nævn fredag den 9. juni 1995. Da der af forskellige årsager imidlertid ikke blev givet en redegørelse på mødet, stilles spørgsmålene hermed.

#### Svar (21/6 95)

**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):** Våbenembargoen mod det daværende Jugoslavien blev indført i september 1991 med vedtagelse af Sikkerhedsrådsresolution 713. Våbenembargoen blev indført under henvisning til kapitel VII i FN-pagten med det formål at skabe stabilitet og lægge en dæmper på den ulmende konflikt i landet.

Årsagen til den nuværende skævhed i besiddelsen af tunge våben skal søges i situationen ved Jugoslaviens opløsning. Størstedelen af soldaterne i den jugoslaviske forbundshær, JNA, på det, der nu er Bosnien-Hercegovinas territorium, bestod af serbiske eller bosnisk-serbiske soldater.

Da JNA trak sig ud af Bosnien-Hercegovina, blev de fleste af forbundshærens tunge våben videregivet til de bosniske serbere, enten ved at bosnisk-serbiske soldater, der tjenestegjorde i forbundshæren, overgik til bosnisk-serbisk militærtjeneste, eller ved at serbiske officerer og befalingsmænd efterlod deres materiel til de bosniske serbere, inden de forlod området.

Den jugoslaviske hærs selvforsvarsstrategi indebar, at der overalt i det tidligere Jugoslavien, herunder ikke mindst i Bosnien-Hercegovina, var opbygget store, decentrale lagre af våben, ammunition, drivmidler m.v. Oplysninger tyder på, at disse lagre langtfra er udtømte. Desuden er en række ammunitionsfabrikker og lignende fortsat funktionsduelige på alle tre befolkningsgruppers territorium i Bosnien-Hercegovina.

Det må konstateres, at der gennem hele perioden har fundet smuglerier sted. Særlig efter føderationsaftalen sidste forår med de bosniske kroater har den bosniske regeringshær haft adgang til at modtage våbenforsyninger